

10 stycznia. Święto Chrztu Pańskiego. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

*(Iz 55, 1-11) * Tak mówi Pan: „Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy! Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko! Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę – na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a jeść będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw. Nakłońcie uszu i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze; niezawodne są łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem go świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą. Oto zawieszysz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twój Boga, przez wzgląd na Świętego Izraela, bo on ci dodał chwały. Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosy górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi. Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa”.

(Iz 55, 1-11)

Tak mówi Pan: „Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy! Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko! Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę – na to, co nie nasyci?

Słuchajcie Mnie, a jeść będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw. Nakłońcie uszu i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze; niezawodne są łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem go świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą. Oto zawezwiesz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twój Boga, przez wzgląd na Świętego Izraela, bo on ci dodał chwały. Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosy górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi. Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa”.

(Iz 12, 2. 3 i 4bcd. 5-6)

REFREN: *Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia*

Oto Bóg jest moim zbawieniem!
Jemu zaufam i bać się nie będę.
Pan jest moją pieśnią i mocą,
i On stał się moim zbawieniem.

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę
ze źródeł zbawienia.
Chwalcie Pana, wzywajcie Jego imienia!
Ukażcie narodom Jego dzieła,
przypominajcie, że Jego imię jest chwalebne.

Śpiewajcie Panu, bo czynów wspaniałych dokonał!
I cała ziemia niech o tym się dowie.
Wznosź okrzyki i wołaj radośnie, mieszkanko Syjonu,
bo wielki jest wśród ciebie Święty Izraela.

(1 J 5, 1-9)

Najmilsi: Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził; i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, kto życie od Niego otrzymał. Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. A któż zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym? Jezus Chrystus jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, i ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo, bo duch jest prawdą. Trzej bowiem dają świadectwo: duch,

woda i krew, a ci trzej w jedno się łączą. Jeśli przyjmujemy świadectwo ludzi – to świadectwo Boże więcej znaczy, ponieważ jest to świadectwo Boga, które dał o swoim Synu.

Aklamacja (J 1, 29)

Jan zobaczył podchodzącego ku niemu Jezusa i rzekł do Niego: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata”.

(Mk 1, 7-11)

Jan Chrzciciel tak głosił: „idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym”. W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na Niego. A z nieba odezwał się głos: „Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie”.

Komentarz:

Chrzest, którego udzielał Jan w wodach Jordanu, był zapowiedzią tego chrztu, którym my zostaliśmy ochrzczeni. Chrzest Jana był bowiem chrztem pokuty – przyjmując ten chrzest, ludzie wyznawali swoje grzechy i błagali Boga o miłosierdzie. „Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia – wyjaśniał sam Jan Chrzciciel – lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie (...). On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem”. My właśnie zostaliśmy ochrzczeni Duchem

Świątym i ogniem, ogniem Bożej miłości do człowieka – ogniem, który realnie oczyścił nas z naszych grzechów – i jeszcze więcej: uczynił nas dziećmi Bożymi, uczestnikami Bożej natury.

Chrzest, którego zażądał od Jana Pan Jezus, też był zapowiedzią innego chrztu, ale takiego chrztu, którym tylko On jeden miał zostać ochrzczony. „Chrzest mam przyjąć i jakiej doznaję udręki, aż się to stanie” (Łk 12,50) – wyznał kiedyś Pan Jezus, a niewątpliwie miał na myśli ten chrzest we własnej krwi, jaki miał się dokonać w czasie Jego męki. Podobnie powiedział do synów Zebedeusza, którym marzyły się zaszczyty w Jego Królestwie: „Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo przyjąć chrzest, którym Ja mam być ochrzczony?” (Mk 10,38). Zatem chrztem Pana Jezusa była Jego męka, jaką On podjął dla naszego zbawienia.

Widzimy więc, że chrzest, jaki Pan Jezus przyjął od Jana, miał dokładnie odwrotne znaczenie niż ten chrzest, którego Jan udzielał wszystkim innym ludziom. Wszyscy inni przyjmowali od Jana chrzest pokuty i wychodzili z wód Jordanu bardziej czystszy. Pan Jezus, niepokalany i najświętszy, wszedł w wodę Jordanu, aby symbolicznie wziąć na siebie grzechy całego świata i żeby je zanieść na krzyż. Z wód Jordanu wyszedł Pan Jezus jako Baranek Boży, obciążony grzechami całego świata. Właśnie od chrztu w Jordanie rozpoczął Pan Jezus swoją działalność publiczną. Przez Jego naukę i cuda, a zwłaszcza przez Jego śmierć i zmartwychwstanie, miało się dokonać nasze pojednanie z Ojcem Przedwiecznym. Jezus bowiem przyszedł do nas od swojego Ojca, którego jest Synem Jednorodzoną i umiłowaną. Toteż już nad wodami Jordanu pojawiła się postać gołębiczy, widzialny znak Ducha

Świętego. Wtedy była to tylko obietnica naszego pojednania z Bogiem.
Po zmartwychwstaniu Chrystusa Duch Święty zstępuje na nas realnie i
realnie dokonuje naszego pojednania z Bogiem.

O. Jacek Salij OP